

דברי חכפר

איור: פול בילגורי גרעין ה

גיליון מס. 2662 * כ"ח באדר תשפ"א * 12 במרץ 2021

כפר הנשיא * עלון פנימי

עורכת: שושנה שרקי sachlav@outlook.com

חברינו מגרעין ה' שהלכו לעולמם, אך לעולם, הם עימנו כאן בכפר הנשיא

יהי זכרם ברוך לעולמי עד !

דויד (דב) גירינגר – 7.5.62
דוריס ווייט – 22.4.95
ג'רי ניימרק – 8.9.99
רות נאי – 4.6.2006
ג'ף ג'קסון – 14.9.2009
גילה מדר – 27.8.2010
רוי אב – 4.3.2012
רותי ג'קסון – 24.8.2014
דיאן ניימרק – 28.11.2017
ג'ורג' נאי – 22.11.2018
הרבי ג'קסון – 23.6.2020
פיליפ גליק – 20.8.2020
ריימונד סולומון – 13.9.2020
עדנה קולינס – 21.9.2020

ת.נ.צ.ב.

הפטימה לקוחה מתוך האתר של אנשי כפר הנשיא הקבורים בבית העלמין שלנו.
ותודה עמוקה לצדף אלמן שהקים את האתר, ואמסיק לבנות אותו. אטפח אותו
ואקיימו.

ולאתר כתובת האתר: <https://kerurukh.wixsite.com/khmem>

65 שנה להכרזה על הקמת גרעין ה'

מילות סיום – תמר וולפין

יצאנו לדרך לפני חדשים וחצי בדברי הכרה והוקרה לחברי גרעין ה' בכפר הנשיא, במלאת 65 שנה להכרזת הגרעין. חשבנו על משהו צנוע יותר, אבל במהלך השבועות נוספו עוד ועוד ראיונות ועוד ועוד רעיונות. אולי נצליח, יום אחד להפוך את הסדרה הזאת לספר, ובינתיים הדברים כבר נשמרים בארכיון כפר הנשיא ובארכיון תנועת הבונים דרור ב"יד טבנקין".

תודה לעורכת דברי הכפר, שושנה שרקי על שיתוף הפעולה, הראיונות, והעריכה הגרפית, תודה לנורית אורן על הראיונות, תודה לרחל גינת מנהלת הארכיון שלנו, שסיפקה חומרים חשובים, תודה לדוד אלמן, תודה לפאול בילגורי על הקריקטורה המתפרסמת בשער הגיליון הזה, וכמובן תודה לכל המרואיינים והמספרים.

לי, היו החדשים האחרונים תקופה של עיסוק מעניין ומהנה. ולמרות שאינני ולא הייתי אף פעם חברה בגרעין ה' אני מחוברת אליו ואל תנועת הבונים בהרבה מאד נימים.

מבחינתי - גרעין ה' הוא מייצג של תנועות הנוער הציוניות החלוציות לאורך דורות לא מעטים. שני הורי התחנכו בתנועות נוער כאלה: אבי ב"החלוץ" בפולין, ואמי ב"תכלת לבן" בצ'כיה. בזכות התנועות האלה הם הגיעו ארצה וניצלו מהגורל של משפחותיהם שנספו בשואה. אני אישית הייתי כמה שנים בתנועת "הצופים" וכמה שנים הייתי ב"תנועה המאוחדת". שלושה מילדי עשו שנת שירות בתנועות הנוער החלוציות. חברי גרעין ה' עברו את כל המרכיבים של החינוך לחיי שיתוף, עבודה, הסתפקות במועט, ואהבת ארץ ישראל, ובכך הצטרפו לאלפי צעירים שעלו ארצה ותרמו תרומה אדירה לבניית מדינת ישראל.

לסיום, אני רוצה לתת את רשות הדיבור לשמואל חצור, אשר היה השליח של תנועת הבונים בבריטניה, בזמן שנולד הגרעין (שמו של שמואל נזכר בכמה וכמה ראיונות). הוא היה גם ממזכיר התנועה בשנים שאחרי היווצרות הגרעין. כמו כן מובא כאן מכתב שהתקבל במהלך פרסום הסדרה מאת עמי בן צבי.

מזיכרונותיו של שמואל חצור שהיה שליח ל"הבונים"

בעת ההיא הבשילו התנאים בין חברי ההכשרה לחשוב על יצירת גרעין עליה חדש, ולהתנתק מגרעין ד' שחבריו נמצאו בקיבוץ עמידה.

באסיפה בחוות EDER החליטו על הקמת גרעין חדש, גרעין ה', דבר חיובי לכשעצמו. אני לא הייתי כל כך מעוניין שגרעין זה יצטרף, בסופו של דבר, לכפר-הנשיא, כי לא רציתי לבנות כאן קיבוץ אנגלו סכסי, ורציתי שהחיבור שלנו עם קבוצה נוספת יהיה עם צברים. בסופו של דבר, קרה אחרת, גרעין ה' הגיע לקיבוץ והציל את כפר הנשיא.

מכתב לגרעין ה' / עמי בן צבי

ברכות לחברי גרעין ה' בהגשמת מסע חיים מופלא בן 65 שנים בכפר הנשיא.

כשהגעתם לקיבוץ הייתי בן 6... צעירים יפים חייכנים וסבלנים... אנגלים חנונים... "הבונים קדימה הבונים היי... גם ביום וגם בלילה..."

הייתם משב רוח רענן ועזרה משמעותית לחברים המייסדים שהתמודדו בתנאים קשים... וגם לנו הילדים.

למדתי מכם טוב לב, ואופק חדש לעולם שהכרתי מתל רומן עד אבן התותח... אריה ברט לימד אותנו לחרוש את השדות... טרי פלוצקי את הבנות... בכדורגל לא עמדתם בציפיות לשפר את מאזן הניצחונות... בכל משחק היו תקוות... אבל בסוף נותר לפרשנים לספר חוויות מצחיקות. קיבלתי מכם חברות נאמנה ואשמור עליה בהוקרה.

תודה וברכה, לחיים מאושרים בריאים וארוכים.

עמי

Bloody Ben Meshek

חג שמח לגרעין ה'.

לאור הזיכרונות

/ יחיאל מוהר

לכל אדם יש זיכרונות כספר
יומן חרוט על לוח לב שותק
הזמן זורה את הרעות כאפר
ורק הטוב לעד לא ימחק.

על כן אלך לאור הזיכרונות
על כן אבין, נתיב חיי נלוז
כי יש דממה בתום הסערות
יש אור גנוז באושר שנגוד!

וגם אותך אשר אותי אהבת
אזכור תמיד בהיר וחייכני
ולא תדע, כמה לי אז הכאבת
כי עד היום תשכון בלבבי.

על כן אלך לאור הזיכרונות...

וכל אדם נושא לילות ועוני
אבל עליו לזכור רק נגוהות -
ואז יבין, אולי יבין כמוני
שאין יקר מאור הזיכרונות!

על כן אלך לאור הזיכרונות...

געגועים! A / דויד אלמן

השעות הקטנות של הבקר... השמש בנחירה עמוקה. המציאות עדיין לא שטפה מעלי את חלומות הלילה. חריץ הזמן שהינו כולו תענוג. והינה הם חוזרים ובאים, מחייכים בכל פה.... הזיג האולטימטיבי שלעולם לא ימחה:-

לני ונוקי על צורתו של תפוח,
בעוד מוסי והנרי סביב "פרי טרי" שוקעים בויכוח.
לו, כנפוליאון, את סדר הפסח מביא,
ומסרב בכל תוקף שאת ביאליק מיק יקריא.
אסתר בטוחה ש...ש...ש....מה לא?
ולעומתה אריה בך השובב.... בקטע שבא לו.
עובר לו חיימקה מגדל השום ולידו אנט עם הדבורים.
בעוד שימעל'ה מנווט בחריש, ומשאיר חללים.
בנסיעה לבית הספר גלגל על פנינו עובר,
מבלי לאותת אפילו.... גלגל שלנו....מסתבר.
באולימפיאדה, אריק זוכה הזהב בזריקת גירים,
בעוד דייב, איך לנהל עולם, מסביר לאלוהים.
צבי את יצירות העץ שלו מחבק בחוזקה
בעוד צבי אחר "הפלח הקסמי" מביא כעלילה.
בגן העדן, בטוחתני שיוחנן מטפל כראוי.
כנראה שגם אסתר עוזרת, בזמנה הפנוי.
ישראל וג'אק חולקים פונדו צרפתי,
עם בקבוק ברנדי מדופלם: "בבקשה, מרסי".
מכופף הצינורות, ברני, עובד בקפידה,
בעוד יוסף וקלמן כנ"ל עם ברזל במסגרייה.
במפעל מפרק פרנק מחרטה לגורמים.
לכבשים ג'ו מקשיב, נו, בני האדם אפשר להבין?
בעוד ג'ו ההוא מקים מפעלים גדולים,
אצל ג'ין הלחם יוצא רך חם וטעים.
מייקל ואוסי למציאות הופכים חלומות
ומשה? "את הרמן הס כבר קראת, אידיוט?!"
מיכאל טוען שכולם צודקים,
איך זה? רק לאלוהים ולו ישנם פתרונים.
במטבח היום – "בישול ילדים",
אלף משוחח ארוכות עם סוסיים.

פזמון כזה משוּבב נפש, מתנגן - אצלי,
 אח... רודה, רודה, - את החנות שלי.....
 טרקטור נוסע ללא נהג, צבי מסרב לראות,
 ואיבן, מגן על תותיו כנגד גנב על אצבעות.
 נטע מגלמת את הכותל המערבי בצער,
 בעוד ג'וני מקפץ על הבמה כנער.
 משמר לנו יצחק עולמות קסומים
 וג'ק מריץ גלגל של "טרזן על העצים"
 גרשי עם הומור רציני עד אין קץ.
 אינו מסוגל להסתיר את הלץ.

ואז... אט...אט... יורד המסך.... ותחתיו עולה השחר ומגרש הכל. שורה ארוכה
 עדיין נמשכת ונעלמת אל תוך המציאות האכזרית של היום.
 נשארו הגעגועים, אבל מחר יהיה עוד יום חדש.... כן מחר יעלה שוב
 המסך.....

(נכתב בגעגוע כבר לפני 5 שנים – דוד אלמן)

הצריף "של רג'י" - צריף שוודי 10 (נכס 469) /רחל גינת

צריף זה משקף את ההיסטוריה של כפר הנשיא לאורך השנים, ושימש להרבה שימושים ומטרות, בהתאם לצרכים המשתנים תדיר עם התבססות הקיבוץ.

הוקם בינואר 1951, עם עוד תשעה צריפים, במטרה לשמש למגורי החברים (שגרו באוהלים). כמובן שלא היו בו שירותים (בתי כפר הנשיא חוברו למים רק בקיץ 1956). הצריף חולק בעזרת מחיצות לארבעה חדרים, כך שיאכלס מקסימום חברים.

אך הדיירים הראשונים בו היו דווקא... אפרוחים.

משלוח של אפרוחים הגיע לקיבוץ בחודש מרץ 1951, לפני שהלול היה מוכן לקלוט אותם, וכך הוסרו המחיצות, ובמשך שנה וחצי שיכן הצריף תרנגולות.

כאשר הלול היה מוכן, פונו התרנגולות, ושמונה חברים זכו לגור בצריף (הריחני).

אך כבר בסתיו 1953 גברו צורכי הילדים הרכים, והצריף חולק לשניים:

משמאל – פעוטון לילדי הגיל הרך (שהיה כמובן במתכונת החינוך המשותף, כולל לינת הילדים יחד במקום).

מימין: כיתת לימוד לכיתות א' ו-ב'.

לאחר כשנתיים (1955) עברה כיתת הלימוד למשכן חדש, ובחצי הצריף הימני התמקמו הנהלת החשבונות והמזכירות.

בשנת 1959 עבר הפעוטון למבנה בטון, ואת מקומו תפסו משרדים לגזבר ולמרכז הבניין.

בשנים 1962-1964 שימש הצריף למתפרת בגדים לחברים, וחציו השני – לסדנת אמנות וקרמיקה.

בשנת 1988 ההיסטוריה חזרה על עצמה, ושוב מוקמו בחצי השמאלי משרדים לרכז הבניין והגזבר.

ב-1992 פונו המשרדים לטובת חדר מכירות של יזמות ה"ווילאג", עיצוב ותפירת בגדי אופנה.

ב-1993 פונה החצי הימני, סדנת האומנות, לטובת מעבדה למחשבים.

ב-1997 הוקמה שם כריכיה.

בצד השמאלי נשמרו כלי המשחק של "הקזינו", שנעשו בידי האמן של ג'ימבו.

לידם נפתחה סדנת האמנות של רג'י, השוכנת שם עד היום (2021).

רג'י – מוסד של אשה אחת, שמבוגרת מהצריף בלמעלה מעשר שנים - מארגנת מזה עשרות שנים איסוף תרומות לנזקקים בארץ ובעולם. בעזרת צוות המתנדבים המסורים שהיא ממגנטת אליה, מויינו ונתרמו טונות של בגדים וציוד לאנשים מכל הדתות והעדות ברחבי הארץ והעולם.

בנוסף לכך רג'י מעבירה בצריף שעורי מלאכת יד ויצירות אמנות, לכל הגילאים.

היא יזמה שווקים קהילתיים - "פישפשאנטי" - שמעודדים מיחזור וגיבוש הרוח הקהילתית, ומתקיימים בצריף ומחוצה לו לעיתים מזומנות.

גלגוליו של הצריף,

ושימושיו השונים, גרמו לבלאי טבעי רב לאחר 70 שנות שירות נאמן לקיבוץ הגלילי.

אנו מקווים לשפץ אותו, ולהחזיר אותו למצב תקין, כראוי למבנה היסטורי.

רחל גינת

על הדרך / הפינה של דודו

יום האישה הבינלאומי

1. מהרבה בחינות ושלא לטובתה מקדמת דנא הועידה התרבות האנושית לאישה שלושה תפקידים מהותיים בחיים: קדושה, קדשה ומכשפה. לפעמים קורה שאישה אחת נתבעת למלא את שלושת התפקידים בעת ובעונה אחת.

2. נשים ממלאות תפקיד של אישה, בת-זוג, אם, בת, אחות. ואיפה היא עצמה בכל אלה? אהההמ, או קיי ניתן לה יום אחד בשנה שבו נישא אותה על כפיים, נשכיח ממנה את העובדה שהיא ממודרת, שקולה בערווה, שאסור להרבות איתה בשיחה, שמשכורתה נמוכה ממשכורתו של גבר, ושהנחנו לה תקרת זכויות עבה ובלתי שבירה מעל לראשה.

3. לאה גולדברג שסבלה קשות ורבות מהתנשאות מועדון המשוררים העברי הגברי על המשוררות העבריות, כתבה את השיר "אלוהי" כהיפוך תפקידים כפול: מצד אחד היפוך תפקידים בין אלוהים לאדם, ומאידך ועל הדרך גם היפוך תפקידים בין האל ה"גברי" למשוררת ה"אישה".

4. אלוהי / לאה גולדברג

את אלהי, ראיתי בקפה
הוא נתגלה לי בעשן סיגריות
נכה רוח, מסתלח ורפה.
רמז לי עוד אפשר לחיות.
הוא לא היה יפה כאהובי (לא לא לא)
קרוב ממני, ואמלל
כצל שקוף של אור הכוכבים
הוא לא מלא את החלל.
לאור שקיעה חור ואדמדם
פמתודה על חטא
לפני מותו
ירד למטה, לנשק רגלי אדם
ולבקש את סליחתו.

5. לאה גולדברג, דיוקן של משוררת.

המורה רזיה

המורה רזיה הדרי, הייתה מורה שלי לספרות ומחנכת בבית הספר המקומי באשדות יעקב. היא לימדה אותי הרבה דברים אבל הייתה בעיקר מורה לחיים. ישנם מורים כאלה. לפני כמה זמן נודע לי שהלכה לעולמה, וכאבתי את לכתה וזכרתי אותה לטובה. מאוד לטובה. חבל על דאבדין ולא משתכחין.

המורה רזיה הייתה מורה שלי לפני אולי חמשנים ושש שנים שהיו רעות טובות וגם סתמיות. נדמה לי שנפגשנו מאז אולי רק פעם אחת בתערוכה קבוצתית בבית אורי ורמי. אהבתי אותה מאד וכדרךם של ילדים ידענו גם איך לצער אותה כהלכה.

כשהיינו מצערים את המורה רזיה, פניה היפות היו מצטעפות והיא הייתה מסתגרת בביתה וענן ירד לשכן על הבית. ידידה המטפלת הייתה ממנהרת לכנס אותנו, נוצפת בנו קשות ושולחת אותנו להתנצל. רזיה הייתה יוצאת אלינו מתוך הענן שומעת אותנו בשקט מתפייסת מתרצה מכבדת בעוגה ועוברת מהר לסדר היום ושמש בהירה וחמימה יצאה אז מבין לעננים והאירה על כלנו.

לפני כמה ימים הלכה המורה רזיה לעולמה. שנינו כבר מזמן לא נמצאים בביתנו הישן, עכשו אני יושב בביתי נזכר בה בשקט לפני המחשב אסף את הזכרונות ומניח אותם בערגה על עדן החלון.

בהמשך למאמציו הנואשים לקושש קולות, לאחר שביקר אתמול אצל הבדואים בדרום, הצפין נתניהו לכפר לא מוכר של אסקימוסים השוכן למרגלות החרמון, שם התרחש מפגש מרגש עד דמעות בין המקושש לקולות...

פוליטיקאים אינם מאמינים לרוב הדברים שהם אומרים, אך תמיד הם מופתעים מחדש, כשהאחרים מאמינים להם.

שארל דה גול

ההבדל בין הר לשר הוא בכך, שכל שמתקרבים אל ההר הוא נראה גדול יותר בעינינו, וככל שמתקרבים אל השר, כך הוא נראה קטן יותר.

יוסף בורג

ימי הולדת

12.3 חנה שמוקלר

14.3 נדב צבי קורנבליט

15.3 אלון אנטיס – בן 80

אביבה לינטון

ענבר ברגר

16.3 קולט אמויאל

18.3 אריק לינטון

עירית גרשמן

מפרגנים בכפר / אבישי פרלסון

מזה חודשיים שאני כאן בביקור ההורים, ובינתיים טיסתי חזרה לביתי בפרו נדחתה כבר פעמים, מסיבות מעורפלות ברורות. הרבה בימים אלו נראה לי כזה ברור מעורפל. כזה מובן ואולי בעצם בכלל לא...

כפר הנשיא תמיד היה ונשאר בית. אורח לרגע לא רק מבחין בכל פגע, אלא גם מבחין בכל שפע. ולשמחתי בכפרנו יש שפע של אנשים שעושים דברים יפים ונכונים ומחממי לב, שברצוני לומר תודותי...

תודה לשושנה ולצוות הכותבים והעוזרות הקבועים שבזכותכם יש עלון שבועי שממלא ייעודו בהצלחה, מעניין וחיובי ומחזק את מרקם הכפר. תודה לגאי ולצוות הנוי על טיפוח העצים ושיתילת פרחי הבר וכיסוח העשבייה לחיפוי קרקע אורגני בריא במקום לרסס כימיקלים ורעלים מסוכנים.

תודה לכל אלו שעוזרים לרגי' להפיק אירועים חברתיים מול הסטודיו בצריף ההיסטורי. במפגשי הפישפושנטי/ באזאר/ שוק יד שניה, הרבה בגדים וכלי בית וצעצועים עוברים מיחזור מיד ליד, מונעים זיהום ותוספת אשפה למטמנות המתמלאות מהר מדי ומקבלים חיים נוספים. בנוסף יש מוסיקה חיה, אוכל טעים, אוירה של מסיבה בסיני, התרועעות חביבה וחומר אנושי מרחיב לבב. תודה למעין ולצוות לב הקיבוץ על פעילותן הברוכה ועל היזמה, שהפכה את המטבח והאקונומיה למרחבים שימושים ומסבירי פנים לספורט, תנועה, ריפוי ובריאות.

תודה למעייני מסר על שהמרכז הציבורי והשירותים נקיים כל כך. לא מובן מאליו בעולמנו שהשירותים הציבוריים יהיו מרחב נקי מאורר ומזמין! למיקי, מורדי, והצוות הנאמן, שמטפלים בחיות ומצליחים להשאיר את משק הילדים פעיל. המקום נקי ומסודר, ומאפשר לילדים בכל הגילאים להנות מהקירבה לחיות ולטבע. בהרבה קיבוצים כבר אין דבר כזה. איזה כיף לנו!

לכל חובבי הגינון האורגני, ולכל מי שבא והשתתף בסדנאות הקומפוסט שהצעתי בשבועות האחרונים. עבורי ההתעסקות והתעניינות בללמוד איך להפוך את האשפה ממטבחנו לדשן אורגני עשיר, חשובים מאוד לעתיד האנושות וחיינו עלי אדמות. לכל אלו שחונים במגרשי החניה! לצערי מתי מעט...

ביקרתי לאחרונה בקיבוצים שלא מאפשרים חניה בשבילי הקיבוץ וליד הבתים, רק במגרשי חניה מוסדרים מחוץ ומסביב למחנה. תענוג להסתובב בישובים עם נוי ואמנות ומגרשי משחקים ופינות ישיבה ובלי מכוניות. הוריי ספרו 50 מכוניות בין הקרוונים לחדר האוכל... תודה לאלו שמנסים למצוא פיתרון למפגע האסתטי והבטיחותי הזה.

לשיפי ולכל צוות המטפלים בחברים הבוגרים ונותנים שיעורים וחוגים והתעמלות וארוחות ומפגשים ותחושת בית חם ופתוח ותומך... לא מובן מאליו! לקבוצת השומר החדש שמגדלים ירקות אורגנים בגינה היפה. איזו יוזמה ברוכה, מזינה וחינוכית! תודה על כל התרומה שאתם מעניקים לקהילת הכפר. תודה למיטל ולחבורה שנטעו וממשיכות לטעת בוסתן עצי מורשת ומאכל בשיפולי הרכס מתחת לספסל. טרסות אבנים, מבחר עצים, תבלינים וצמחי מרפא, פינות חמד להתבודדות והשראה מול הנוף ועתיד מבטיח של פירות, צל, נוי, וטבע מרהיב לדורי דורות. תודה לאפרים על העצים והפרחים בתוך ומחוץ לקיבוץ!

תודה לכל אלו שאיכפת להם, ושנותנים ברצון ממרצם וזמנם לרווחת אחרים ולקהילה. עושרנו ואושרנו האמיתיים לעניות דעתי נמדדים בכמה אנו מסייעים לאחרים. איזהו עשיר? המסייע לכל אדם! לכל מי שמפרגנים/ות ואומרים תודה ומחייכים ושואלים לשלום העוברים והשבים ומביעים התעניינות. כשיש שפע של איכפתיות, כולם שמחים. כמו שלימדונו חז"ל, איזהו עשיר? השמחה בחלקה!

ותודה לכל בני ובנות האדם והחווה המרכיבות/ים את הפסיפס האנושי העשיר הזה שנקרא כפר הנשיא, הבית האהוב עלי בזו הגלקסיה!

להתראות בביקור הבא

אבישי

מהמכינה / אלה קניין מחזור יב'

בתחילת החודש, בין ה-28/2 ל-3/3 היינו אני ושאר חניכי המכינה בסדרה הנקראת "לך לך", שכמו שנאמר בפרשה, "ויאמר יהוה אל אברם לך לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל הארץ אשר אראך", יצאנו ממולדתנו, מבית אבינו ומאיזור הנוחות שלנו במכינה והלכנו לחקור את המדינה שלנו ואת האוכלוסיות שחיות בה.

התחלקנו כל חניכי המכינה לקבוצות אשר מונות שמונה חניכים וכל קבוצה נשלחה לקהילה אחרת בחברה הישראלית. לכל קבוצה ניתנו שלוש הנחיות והן להתנדב יום אחד, לטייל יום אחד ולחזור עד יום רביעי בשעה 13:00 ומלבד זה, שכל מה שהולך לקרות בסדרה תלוי במה שנעשה ממנה.

היו לנו בערך שלושה ימים לארגן את הסדרה מאפס ועמלנו רבות על למצוא אישים וארגונים שיסכימו לדבר איתנו, מאקטיביסטים לחברי כנסת, מחברי הקהילה אותה חקרנו ועד מומחים לחקר התחום. לא הנחנו לאנשים עד שהסכימו לקבוע איתנו פגישה או אפילו ישיבה בזום. המכינה חולקה לשבע קהילות: ערביי ישראל, אנשים בעלי צרכים מיוחדים, הקהילה הגאה, דרוזים, פוסט טראומטיים, דרום תל אביב ומפוני גוש קטיף. אני הייתי בחוליה שעסקה במאבקם ובחייהם של אנשים שמתמודדים עם פוסט טראומה. תחילה היינו מכוונים לעשות את המחקר שלנו על קהילת נוער הגבעות אך בשניה האחרונה בשל בעיות לוגיסטיות זכנינו בנושא החשוב של פוסט טראומה. באופן אישי לא ידעתי או לפחות הייתי עיוורת לכמה זה קרוב ומקיף אותי. אחרי שהתחלנו לחפש מקורות, אפילו לפני שהתחילה הסדרה גיליתי שאני יכולה למצוא יותר מקורות ממה שרציתי למצוא. והאמת שהופתעתי. אחרי טיול מהמם בנחל השופט נפגשנו עם ישראל כסיף, אמן מפרס חנה שכתב אופרת רוק על ההתמודדות שלו עם פוסט טראומה שנקראת "ילד תוף". ההצגה הייתה מאוד מרגשת ואחריה נשארנו לשיחה עם ישראל שפתח את ליבו מולנו ושית אותנו על התמודדותו עם הקושי שבפוסט טראומה. את היום השני הקדשנו להתנדבות בירושלים שבה עזרנו למשפחה שבה אחד ההורים פוסט טראומטי במשימות בהן הם צריכים עזרה, החוויה הייתה מאוד משמעותית. פגשנו משפחות מתפקדות יותר ומתפקדות פחות, שמענו סיפורים על התמודדות של משפחה ועל טביעת הרגל שהטראומה משאירה בבית. לאחר מכן חזרנו לקיבוץ המעפיל שם נפגשנו עם הדר דומב, מדריכה מטפלת בכפר איזון שסיפרה לנו על התמודדות טיפולית בגישה לא שיגריתית למטופלים בכפר שבשל משבר נפשי שנגרם עקב הפוסט טראומה הידרדרו לשימוש בסמים ולהתמכרויות כאלה ואחרות.

ביום השלישי נפגשנו חבר הכנסת אופיר סופר ממפלגת ימינה שהוא ראש ועדת המשנה של ועדת העבודה הרווחה והבריאות, לעניין הטיפול והסיוע לנפגעי הלב קרב שסיפר לנו על ההתמודדות שלו בפוסט טראומה ועל הגישה שבה הוא נוקט כיו"ר ועדה. נוסף על כך נפגשנו עם ד"ר ענת גיגי שהיא חוקרת השפעת פוסט טראומה על המוח ועם ד"ר אירית מרטיק שמומחית לפסיכיאטריה ופסיכולוגיה בבית חולים רמב"ם.

שתי השיחות היו מרתקות ונתנו לנו ראייה מקצועית על השפעת טראומה על המוח האנושי. לסיכום הסדרה נפגשנו עם אילן גיל שהוא מנהל עמותה שעוזרת לאנשים לקבל טיפול בפוסט טראומה ובמחלות נפש אחרות, בעזרת קנאביס רפואי.

לסיכום אני יכולה להגיד שמעבר לכך שהסדרה פתחה לי את הראש לאוכלוסיה שנדחקת לשוליים בשל מחלה שנתפסת כשקופה בחברה, אך מכה כל כך הרבה חלקים ממנה, היא גם גרמה לי לרצות לעשות שינוי בתפיסה שלנו כחברה, אל מול התופעה שנקראת פוסט טראומה וגם לעשות מעשה.

ולראות איך אנחנו כמלשבי"ם יכולים לנסות ולמנוע או לפחות לגרום לכך שהמקרה הבא יקבל מענה אמיתי ומכיל. הסדרה לא נגמרה שחזרנו למכינה.

השלב הבא הוא להציג מול כל המכינה את המסקנות שלנו מהסדרה ואת החומר שלמדנו ממנה לשאר המכינה ובנוסף לעשות צעד אקטיבי, כל קבוצה בקהילה שלה ולהמשיך את תהליך הלמידה לתהליך של עשייה, באמת לחשוב על אקט שיעזור לעשות שינוי בחברה בין אם בפוסט טראומטיים, בחברה הדרוזית, בחברה הערבית ישראלית ובכל חברה כזו או אחרת.

הסדרה הייתה הזדמנות חסרת תקדים לקחת אחריות, ליזום מאפס תוכנית למידה משמעותית וממנה לצמוח לאקטיביזם.

אקטיביזם WE CAN DO IT!

לכל האומנים והיוצרים ולקהל הרחב

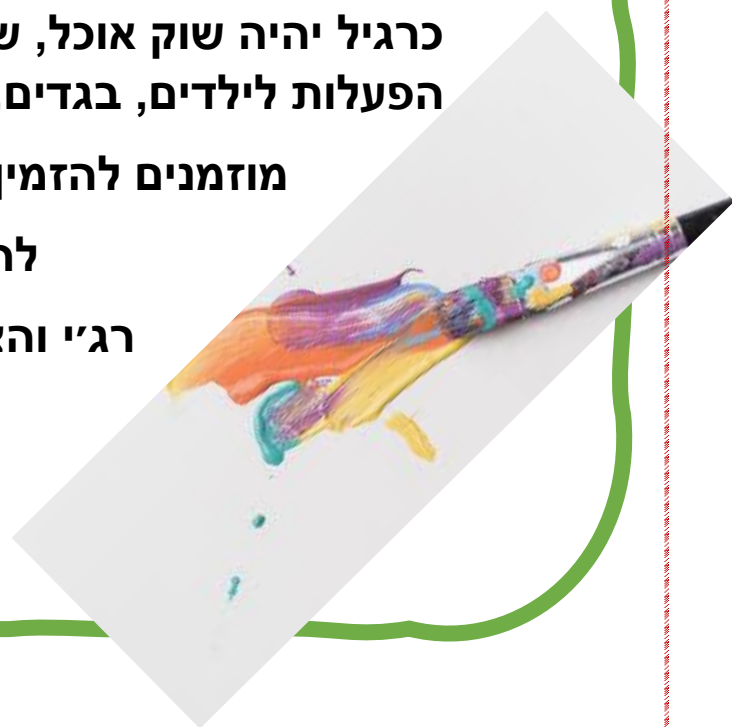
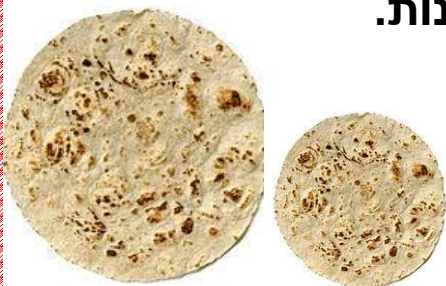

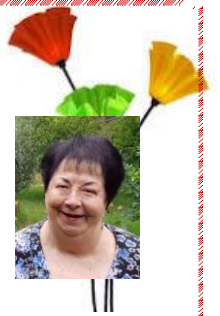
**פישפשנטי ושוק הכפר חוזרים ביום שבת 20.3.2021,
בדיוק שבוע לפני פסח.**

**אומנים ויצרים מוזמנים להקים דוכן עם יצירותיהם
והקהל מוזמן להתפעל ולקנות מתנות יפות לחג.
כרגיל יהיה שוק אוכל, שתיה חמה, פיתות על הטאבון,
הפעלות לילדים, בגדים, שמונצים, זולה ומוסיקה חיה.
מוזמנים להזמין אורחים ובואו להנות.**

להתראות!

רגי' והצוות המסור...

משולחן העורכת / שושנה שרקי

הפילוסוף אמרסון אמר:

**"לראות הזדמנות דגולה במה שבעיניי האחרים הוא רק טרגדיה
למצוא תקווה היכן שאחרים חשים ייאוש.
לראות אור במקום שבו אחרים רואים חושך,
זה פירושה של הצלחה."**

